

der er naturligvis den mulighed, at industri og håndværk går så meget over i hinanden, at der på en række områder i praksis vil vise sig mulighed for at yde lån til håndværket efter denne lov selv med den foreslåede formulering. Jeg tror ikke, det er muligt for nogen overhovedet at angive en skarp præcisering af, hvad der er industri, og hvad der er håndværk her i landet, og blot formålet bliver opfyldt, kan jeg i og for sig ikke se, at håndværksvirksomheder ikke skulle kunne komme med.“

I det udvalg, der fik lovforslaget til behandling, enedes de tre største partiers medlemmer om at indstille lovforslaget til vedtagelse i uændret skikkelse. *Rager* (RV) foreslog sidste stykke i § 1 strøget, og *Oluf Pedersen* (DR) kunne ikke tiltræde lovforslaget, der måtte anses „som led i en plan om, at staten skal råde over erhvervslivet. Statsfinansiering giver ikke flere midler til rådighed, idet privat kredit må indskrænkes tilsvarende, og det giver ikke lavere rente, idet differencen betales af skatteyderne; tværtimod kan statsfinansieringen medvirke til en højere diskonto.“

I betænkningen oplyses iøvrigt, at udvalget „har drøftet, om formuleringen af lovforslagets § 1 giver adgang til også at tage hensyn til, om et lån vil kunne forøge vedkommende virksomheds muligheder for at *indtjene fremmed valuta* eller for at spare råstoffer, der må indkøbes i fremmed valuta, eller for at kunne konkurrere på hjemmemarkedet med udenlandske varer og derved spare fremmed valuta. Der er indenfor udvalget enighed om, at den anvendte formulering tillader dette, og ministeren for handel, industri og søfart har i et samråd med udvalget givet udtryk for, at også det påpegede hensyn vil blive taget i betragtning ved lovens administration.“

Under lovforslagets 2. behandling i folketinget gjorde *Rager* gældende, at 10 mill. kr. af de 30 mill. kr., som lovforslaget drejede sig om, burde være overflyttet til lovforslaget om udlån til elektricitetsværker m. v., idet pengene på den måde havde kunnet gøre større nytte. Dette kunne handelsministeren ikke tiltræde.

Efter at det radikale ændringsforslag var forkastet, vedtoges lovforslaget i folketinget med 109 stemmer mod 12 (DR), idet 6 medlemmer (DK) hverken stemte for eller imod.

I landstinget skete vedtagelsen med 57 stemmer mod 2 (DK og DR).

88. Lov om udlån til visse rederivirksomheder.
(Minister for handel, industri og søfart *Rytter*). [A. sp. 3703.
— C. sp. 2353 og 2371].